

Bruno Ferrero: Hajótörött

Egy szerencsétlen hajótörött, deszkába kapaszkodva kivetődött egy lakatlan szigetre. Alig talált magának megélhetést: kevés volt az erdő és a bokor, viszont annál több a szikla. Buzgó imádságban kérte Istent, hogy mentse meg. Minden nap figyelte a horizontot, hátha megérkezik a kért segítség. Ez így ment hosszú ideig, de nem történt semmi. Kissé kezdett magához térni, s megpróbálta megszervezni életét. Kövekből szerszámokat készített, vadászott és művelte a földet. Hosszú fáradtság után még tüzet is sikerült gyújtania.

Épített magának egy kunyhót és egy raktárfélét. Hónapok teltek el. Naponta imádkozott, de nem jött a segítség, pedig nagyon várta. Egy nap a szellő fölkapta az égő lángot és a kunyhó oldala lángba borult. Sötét füstfelhő szállt az ég felé. Kétségbeesve küzdött a tűz ellen mert tudta, hogy hónapok munkája forog kockán. De hiába volt minden igyekezete, csak egy vödör hamu maradt egész munkájából. A hajótörött, aki erején felül igyekezett valamit megmenteni, levetette magát a homokba és keservesen sírt: URAM! MIÉRT???? MIÉRT TETTED EZT VELEM???

Pár óra múlva egy hajó kötött ki a kis sziget közelében. Néhányan átszálltak a mentőcsónakba, és azzal jöttek a szigetre.- Honnan tudtátok, hogy itt vagyok? - kérdezte nagy boldogan a hajótörött.- MEGLÁTTUK A FÜSTJELEIDET! - hangzott a válasz.

„Ajánld utadat az Úrnak, remélj benne, s ő irányít majd.” Zsolt. 37,5

****

Az Úr az:

- Aki nyugodt vizek mellé terelget és zöldellő rétekre (Zsolt 23,2)
- Aki velünk van akkor, is amikor az ösvény sötét völgybe vezet (Zsolt 23,4)
- Aki Felkínálja a kenyér és a víz vigaszát a fáradtaknak és elcsüggedtek számára (1Kir 19,6)
- Aki mint a lélek és a test isteni Szamaritánusa, megáll az úton, amely Jeruzsálemből megy Jerikóba - az ember útján - hogy enyhítse a minden szenvedések áldozatainak sebeit (Lk10,29)

Ne félj, mert veled vagyok!

Kórházpszichológiai értesítő betegeknek és segítőknek
XIII. évf., 2016. február

Kedves Testvéreim!

Szeretettel köszöntök mindenkit lapunk februári számának megjelenése alkalmából.

Beteglátogatás során gyakran megtapasztalom, hogy milyen kegyelem ez a szolgálat. Eszembe jutnak a szentírás szavai: „Vedd le sarudat a lábadról, mert a hely, ahol állasz, szent föld.” Kiv3,5 Ha tehetném, lábujjhegyen járnék, hogy még a léptek zajával se zavarjam, riasszam meg a beteget.

Aztán finoman, szívből rámosolygok és a bemutatkozás után, ha a beteg is szeretné, beszélgetni kezdünk. Időjárásról, családról, kórházról. Van, aki még nem akar, semmi a betegséghez kapcsolódóról hallani, vagy olyasmiről, amiről úgy gondolja, hogy attól sebezhetővé válhat. De ha észreveszi, hogy valóban érdekel, amit mond, fontos, ha már „jóban vagyunk”, mint a csobogó patak mesél betegségről, fájdalomról, kétségbeesésről, reményről.

Annyi kegyelem és bölcsesség adatik a súlyos betegeknek. Ott van az Istenbe, a szeretet és irgalom forrásába vetett hit, a teljes ráhagyatkozás amint a zsoltáros szavaiból is ismerjük: „onnét van most sajtó sebem, hogy az Úr keze most másképp érint.” (Zsolt 77, 11). Beteg és én közös résztvevői vagyunk ugyanazoknak az aggodalmaknak és reményeknek, ízlelgetjük a megpihenés és új utak meghódítását.

A legnagyobb ajándék, ami számomra is biztonságot és szabadságot ad az, hogy a betegekkel való találkozásban, beszélgetésben hárman vagyunk jelen, hiszen minden, találkozásban Isten is ott van. Ha figyelmesek vagyunk, mindig felismerhetjük az előttünk és mellettünk haladó Urat.

A minket örök szeretettel szerető, irgalmas Istenben bízva és a Boldogságos Szent Szűz oltalmára hagyatkozva, kívánok minden beteg testvéremnek és segítőknek sok kegyelmet a betegség, szenvedés és a nehézségek elviseléséhez!

Testvéri szeretettel: Gáspár Annamária
kórházreferens

Szent II. János Pál pápa kezdeményezésére 1992-től február 11-én ünnepeljük a Betegek Világnapját. 1858-ban ezen a napon jelent meg Szűz Mária a 14 éves Bernadette Soubirous-nak, Lourdesben, ahol február 15-én a sziklabarlangban csodatevő forrás fakadt. Lourdes a világ legnagyobb Mária-búcsújáró helye, a reménység forrása. Szent II. János Pál a világnap célját így határozta meg: *"Isten egész népe kellő figyelmet szenteljen a betegnek, illetve segítse elő a szenvedés megértését"*.

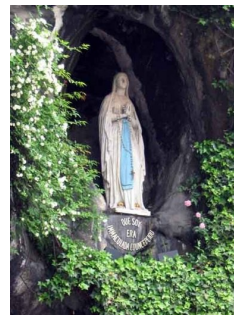

„Miért éppen én?” – erre a betegséggel kapcsolatban oly sokszor feltett kérdésre válaszol Ferenc pápa az idei Betegek Világnapjára írt üzenetében. A kérdés, főként súlyos betegség esetében merül fel a szenvedő testvérek lelkében. "A kérdés az ember lelke mélyét érinti, amikor az emberi létezés válságba kerül és az ember fellázad ellene". „Könnyen meglehet, írja a pápai

üzenet, hogy az ember enged a reménytelenség kísértésének, gondolván, hogy minden elveszett". Ám éppen ezekben a nehéz pillanatokban mutatkozik meg az Istenben való hit pozitív lehetősége. A hit, noha nem szünteti meg a betegséget sem a fájdalmat, mégis ez olyan értelmezést nyerhet, mellyel megtalálhatjuk annak a mélyebb értelmét, amit az ember megél ebben a nehéz időszakban. Ezt az „értelmezési kulcsot” Mária, Isten Anyja adja nekünk, aki ismeri az utat, mely mind közelebb visz Jézushoz- írja a Szentatyja.

Betegeket ápolni a hit szemeivel és Isten gyengédségét tükrözve lehet és kell áll az üzenetben. A Szentatyja a betegekhez írt üzenetében a kánai menyegző történetét elemzi, melyet az „egyház ikonjának” nevez, középpontjában Jézus irgalmasságával, akit az apostolok közössége és az előrelátó és imádkozó Mária vesz körül. Mária mindig megvigasztalja a gyermekeit, aki vigyázó és jóságos szemeivel törődik a betegekkel. Mária gondoskodásában visszatükröződik az Isten gyengédsége és ami eltölti azok lelkét is, akik a betegeket ápolják, akik érzik, hogy "a szükség kínja nagy" és a szeretet szemeivel tekintenek a világra.

Ferenc pápa megemlékezik az anyákról, akik ott állnak beteg gyermekeik ágya mellett: és szól a fiakról-lányokról, akik idős szüleiket gondozzák, de az unokákról is, akik nagyszüleikkel törődnek; ők mindnyájan a Szűzanya kezeire bízzák magukat. Mit is kérjünk szenvedő szeretteink számára? – teszi fel a kérdést a pápa. Biztos, az egészséget, válaszolja meg azonnal, hiszen Jézus maga az Isten Országának a jelenlétét éppen a gyógyításokon keresztül mutatta meg. Ám van ennél valami nagyobb, kérjük a békét, az élet derűségét, mely a szívben születik meg Isten ajándékaként.-fogalmaz a Szentatyja.

Szent II. János Pál imája: Segíts a szenvedésben

Ó Mária, aki Fiaddal együtt végigjártad a kereszttut, Anyai szívedben gyötrődöttél a fájdalomtól, de nem feledted beleegyező szavadat és mélységesen bíztál abban, hogy akinél semmi sem lehetetlen, be fogja teljesíteni ígéreteit. Esdd ki számunkra és a jövődő nemzedékek emberei számára a kegyelmet, hogy rá merjünk hagyatkozni Isten szeretetére. Segíts, hogy a szenvedésben, a megvetésben, a próbatételekben, még ha sokáig tartanak és kemények is, soha ne kételkedjünk az Ő szeretetében, Jézusnak, a Te Fiadnak tisztelet és dicsőség mindörökké, Ámen.

Assisi Szent Ferenc: Isten magasztalása

Szent vagy, Urunk Istenünk;
Te vagy az egyetlenegy Isten, Az Egyetlen, aki csodákra képes.
Te vagy az Erős, Te vagy a Nagy,
Te vagy a Magasságos.
Mindenható és Szent Atya vagy,
Királya az égnek és a földnek.
Háromságos vagy és egy.
Istenünk és Urunk.
Te jóságos vagy, s maga a legtöbb Jó,
élő és igaz Isten.
Te vagy a Jóság és a Szeretet,
Te vagy a Bölcsesség, az Alázat és a Türelem.
Te vagy az Elrejtettség és a Csönd,
Te vagy a Derű és az Öröm,
Te vagy az Igazságosság és a Mérték,
Te vagy a teljes gazdagság,
Te vagy a Szépség és a Szelídség,
Te vagy Menedékünk és Erőnk,
Te vagy a mi Hitünk és Reményünk,
Szeretetünk és kimondhatatlan nagy Boldogságunk.
Te vagy a végtelen Jóság,
Hatalmas és csodálatra méltó Urunk,
Mindenható és könyörülettel teljes, Istenünk.